

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2T/45/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619010114
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2019:3619010114.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Michalom Vigašom, v trestnej veci obžalovaného C. R., na hlavnom pojednávaní dňa 17.06.2019 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný C. R., U.. XX.XX.XXXX v Partizánskom, trvale bytom D., toho času Ústav na výkon väzby Ilava,

je vinný, že

dňa 02.03.2019 v čase okolo 07.24 hod. prišiel pod vplyvom alkoholu v D. na Z. Š. XXXX/XX pred byt svojej matky Y. R., ktorá je nájomníčkou bytu na základe nájomnej zmluvy s Poľnohospodárskym bytovým družstvom Topoľčany, ktorý byt sa nachádza na prízemí vpravo, následne začal búchať na dvere bytu, pričom žiadal svoju matku Y. R., aby mu otvorila a vpustila ho dnu do bytu, načo ho Y. R. viackrát vyzvala, aby odišiel preč a zároveň mu uviedla, že ho do bytu nevpustí, načo obžalovaný vyšiel von z uvedeného bytového domu, prešiel k jeho zadnej časti, kde vyliezol na balkón predmetného bytu, ktorý sa nachádza vo výške cca 1,6 m od zeme, prekročil balkónové zábradlie a na balkóne začal búchať do sklenených balkónových dverí, pričom Y. R. ho odmietla vpustiť do bytu a znovu ho opakovane vyzvala, aby odišiel preč, na ktoré výzvy obžalovaný nereagoval a na uvedenom balkóne zotrval až do príchodu hliadky Obvodného oddelenia PZ Partizánske, pričom uvedeným konaním porušil domovú slobodu svojej matky Y. R., U.. XX.XX.XXXX,

teda

neoprávnene vnikol do obydľia iného a neoprávnene tam zotrval a čin spáchal prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu a čin spáchal voči chránenej osobe - blízkej osobe - svojej matke a osobe vyššieho veku,

čím spáchal

zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 194 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 5 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. súd ukladá obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ambulatnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

V trestnej veci obžalovaného C. R., pre zločin porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 3, ods. 4 Tr. zák. bola podaná prokurátorom Okresnej prokuratúry Partizánske pod sp. zn. Pv 87/19/3305-30 na tunajší súd dňa 21.05.2019 obžaloba na skutkovom základe podľa obžaloby.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal výsluch obžalovaného, výsluch poškodenej Y. R. a svedka C. H., prečítal so súhlasom prokurátora, obžalovaného a obhajoby znalecký posudok znalca MUDr. Viktora Segedu, prečítal listinné dôkazy vzťahujúce sa ku skutku a rozhodovaniu o treste a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný sa v prípravnom konaní ani na hlavnom pojednávaní nepriznal ku spáchaniu skutku, vyhlásil, že je nevinný. V prípravnom konaní nevypovedal, pretože vyšetrovatelke, ktorá vykonávala aj vyšetrovanie v skoršej veci nedôveruje, lebo skutok v onej veci, pre ktorú bol pre zločin podľa § 194 Tr. zák. odsúdený sa odohral inak, v domácnosti vtedy zotrval, lebo bol vyzvaný, aby tam počkal, a ona odmietla matku vtedy opäť vypočuť. Ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu v tejto veci uviedol, že dva dni pred skutkom našiel na stole ampulku na stolicu, matka mu vravela nech to nevyhadzuje, on mal za to, že matka môže mať rakovinu, preto sa opil, keďže má iba ju. Bol nervózny. Inak už roky nepije. Deň pred skutkom sa pohádal s matkou, no už nevie prečo, matka mu zvykla vyčítať, že nepracuje, vadilo jej napríklad aj ak tri týždne odrobil, no na deň neprišiel do práce. Potom si pýtal od nej 100,-€ ako kompenzáciu za dedičstvo, potom, že pôjde preč s tým, že radšej bude bývať s bezdomovcami. Pri dedičskom konaní po smrti otca netrval na vyplatení dedičského podielu matkou, no zvykol to matke vyhadzovať na oči, čo mu je ľúto. Keď dostal peniaze, a to 50 € odišiel preč. Večer sa ale vrátil, lebo mal na balkóne keramické umývadlo a WC misu, ktoré chcel odnieť, prišiel cez balkón. Cez balkón chodil často, lebo nemali funkčný zvonček, a stávalo sa, že matka s priateľom do izby búchanie na dvere nepočujú. Z balkóna bola bližšie spálňa aj obývačka. Keďže sa mu nedala sanita odnieť cez balkón, umožnili mu ich zobrať cez predný vchod, kam sanitu matka s druhom odniesli a on si ju vzal. Na druhý deň ráno prišiel zas, rozbili sa mu vtedy fľaše s domácou pálenkou čo mal zo sebou a vyliali na schodoch, bol pod vplyvom alkoholu, lebo deň predtým aj v noci popíjal. Mal dve fľaše domácej pálenky, popíjal sám. Kľopal na dvere, aj ho potom hrešil sused. Nevedel či matka počuje, tak potom prešiel okolo domu pred balkón a vyliezol naň, kde opäť búchal na okno a chcel dnu. Všimol si až siluety policajtov, ktorí mu otvorili. Vraveli že má odísť a nechajú to tak, lenže on im povedal, že nikam nejde, že tam býva už 37 rokov, a nastrčil ruky, na ktoré mu založili putá. Jeho matka neznáša alkohol, lebo jeho otec pil. Matku má rád, myslela to dobre, chcela len aby sa liečil, a aby bol nejaký čas mimo bytu. On bol aj v tom, že má v byte prechodný pobyt. Lebo ten mu matka zariadila, no bol platný len rok, po čom ho bolo treba obnoviť, mal za to že ho matka obnovila. Do bytu mu chodia aj poštové zásielky. On je užívateľ pervitínu, pripustil, že ho mohol požiť aj v deň skutku, aj v období pred skutkom, k frekvencii sa vyjadriť nevedel, povedal, že ho užíval, keď naň mal peniaze. Na domácnosť neprispieval, pretože nemal ani pre seba. Mrzí ho že matku sklamal, nemá však za to, že by mal byť trestnoprávne postihnutý, len mu malo byť uložené liečenie. Matka ho navštívila aj vo výkone väzby dvakrát, tiež mu písala listy. Pracoval v stavebníctve, aj príležitostnými brigádami, naposledy 2. decembra. Odvtedy nepracoval pričom stále býval u matky.

Poškodená Y. R., matka obžalovaného, osoba nar. v roku 1957. nárok na náhradu škody neuplatnila. Na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaného už tri roky nevidela pod vplyvom alkoholu, nevedela, že by obžalovaný užíval drogy. Ona neznáša alkohol, prekážalo jej, keď je obžalovaný pod vplyvom alkoholu. Obžalovaný býval v jej domácnosti, na domácnosť neprispieval. Ona ani nič proti tomu aby tam bývala nemala, pokiaľ by riadne pracoval, nepožíval alkohol, nevodil si k nim kamarátov a nebral jej z domácnosti veci. Má za to, že ako tridsaťsedemročný by sa mal osamostatniť. Deň pred skutkom, keď sa obžalovaný doobeda zobudil, chcel od nej peniaze. Vedel, že by mu len tak žiadne nedala, tak začal spomínať vyrovnanie za dedičstvo. Ona ale peniaze nemala, chcel aby mu dala 100,-€, dostal len 50,-€ s tým, že ach chce dedičstvo, tak už nech sa nevracia. On odpovedal, že už nepríde a odišiel. V tom čase bol triezvy. Prišiel aj v ten deň večer, lebo si chcel vziať WC misu a umývadlo, čo mal uskladnené

na balkóne. To nakoniec vyniesol cez vchod, pretože mu to na tento účel umožnila a odišiel. Vrátil sa však opäť ráno. Už vstávali, klopal a búchal na dvere, počula ako sa pred bytom rozbili fľaše, mala za to že ide o alkohol, počula ako sa rozpráva so susedom. Ona myslela, že prišiel po ďalšie peniaze, ďalších 50,-€, bola rozčúlená, mala za to že je opitý, a že prišiel hoci sa už do jej domácnosti nemal vracaať. Preto sa rozhodla, že zavolá políciu, obžalovaný však o tom nevedel. Ona mu len spoza dverí vravela, aby nebúchal a aby odišiel. Nepamätá si či jej niečo obžalovaný vravel. Potom si všimli, že vyšiel na balkón a odtiaľ opäť búchal na balkónové dvere. Ona mu zas hovorila aby nebúchal. Ona si nepomyslela na to, že obžalovaný pácha nejaký trestný čin tým, že je na balkóne. Potom prišli policajti tí otvorili balkón a potom s obžalovaným rozprávali. Ona len chcela, aby načas opustil domácnosť, kam sa môže vrátiť, keď sa bude správať ako ona považuje za správne. Bola rozhodnutá ho v čase skutku dnu nepustiť, lebo sľúbil že nepríde keď mu dá to dedičstvo a cítila tam alkohol. Ona nechcela a nechce, aby išiel do väzenia. Obžalovaný zvykol chodiť do domácnosti aj cez balkón, najmä keď nemal u seba kľúče. Aby niekto otvoril dvere bolo treba klepať, lebo zvonček im nefungoval.

Svedok C. H., druh poškodenej uviedol, že deň pred skutkom sa obžalovaný s matkou dohadovali o majetky, o peniaze, aby ho vyplatila. Obžalovaný chcel 100,-€ ona mu povedala, že peniaze nemá, dostal 50,-€, z ktorých 30 požičal jeho matke svedok. Dala mu podpísať papier, že sa už nevráti. Večer ešte prišiel na balkón, matka ho dnu nepustila, potom si odniesol misu WC z balkóna, ktorú mu odtiahli do chodbičky, vzal si cez dvere do bytu. Ráno prišiel znova, zobudilo ich búchanie na dvere, trvalo to asi 15 minút, poškodená ho nechcela pustiť do bytu, že aby išiel preč, hovorila mu to stále. Svedok nepočul čo hovorí, no na hlase bolo znáť, že je pod vplyvom alkoholu. Poškodená mu povedala, že prišiel po ďalších 50,-€. Bolo cítiť aj alkohol, lebo rozbil fľašu so slivovicou, ktorú po odchode polície svedok upratoval. Potom obžalovaný prešiel pred balkón, na ktorý vyliezol. V tom čase už poškodená volala políciu. Potom obžalovaný búchal aj na balkónové dvere, a poškodená ho zas posielala preč. Svedok uviedol, že obžalovaný musel počuť, že ho poškodená posielala preč. On bol v obývačke. Potom prišla polícia, a obžalovaného zadržali. Uviedol, že obžalovaný chodil cez balkón do bytu, napríklad, keď stratil kľúče od bytu. Im bytový zvonček nefunguje.

Podľa prečítaného znaleckého posudku č.16/2019 znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia odvetvie psychiatria MUDr. Viktora Segedu z 22.03.2019 na č.l. 93-108 vyplýva, že obžalovaný z psychiatrického hľadiska nie je nebezpečný pre spoločnosť. Obžalovaný v čase činu netrpel žiadnou duševnou poruchou, ktorá by mala vplyv na jeho rozpoznávacíe a ovládanie schopnosti, chápe zmysel trestného konania. Obžalovaný je závislý od metamfetamínov aktuálne v nútenej abstinencii väzbou, v minulosti abúzus kanabinoidov bez závislosti. Znalec mu navrhol ambulantné protitoxikomanické ochranné liečenie.

Podľa výpisu z listu vlastníctva Okresného úradu, katastrálneho odboru Partizánske, kat. územie Partizánske č. XXXX na č.l. 109, je vlastníkom bytu v bytovom dome na adrese D., Š. XXXX/XX, Poľnohospodárske bytové družstvo Topoľčany. Podľa nájomnej zmluvy z 31.10.2001 na č.l. 111-113 je členke družstva Y. R. prenechaný do užívania byt na uvedenej adrese, z osvedčenia o dedičstve notára JUDr. Vladimíra Košíka D 379/97-20 (D not 339/97) z 08.08.2001 na č.l. 114-115 vyplýva, že zostatková hodnota členského podielu trojizbového družstevného bytu na Z.. Š. XXXX/XX H. D. pripadá poškodenej, bez povinnosti výplaty zákonných dedičských podielov dedičom, medzi ktorými je aj obžalovaný.

Podľa zápisnice o ohliadke miesta činu a fotodokumentácie na č.l. 118-121 je popísané miesto činu ako v skutkovej vete rozsudku.

Podľa záznamu o dychovej skúške prístrojom AlcoQuant 6020plus z 02.03.2019 o 08:11:30 hod. obžalovanému bolo namerané 0,73 mg/l alkoholu v dychu.

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MVSR na č.l. 128-129 obžalovaný bol v rozkaznom konaní pokutou vo výške 10,-€ dňa 04.04.2017 postihnutý za priestupok podľa § 14 ods. 1 písm. n/ zákona o občianskych preukazoch zo dňa 30.12.2016. Dňa 01.07.2016 bol postihnutý OÚ PD za priestupok proti majetku pokutou vo výške 20,-€, pre skutok zo 07.03.2016 kedy mal odcudziť z domu Y. R. mobilný telefón čím jej spôsobil škodu 40,-€. Dňa 27.06.2016 bol postihnutý OÚ PD za priestupok proti majetku pokutou vo výške 20,-€, pre skutok zo 26.02.016 kedy mal odcudziť z domu Y. R. vysávač, čím jej spôsobil škodu 50,-€.

Podľa odpisu z registra trestov sa na prvé tri odsúdenia odsúdeného na podmienené tresty neprihliada. Podľa pripojeného spisu Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/42/2016 bol obžalovaný rozsudkom pod č.k. 1T/42/2016-189 z 11.07.2016, právoplatným v ten istý deň odsúdený v konaní o dohode o vine a treste za prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. ako aj zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. v spojení s

§ 127 ods. 4 Tr. zák. - toho skutku sa dopustil vo vzťahu k obydlíu poškodenej Y. R., na úhrnný trest odňatia slobody na 3 roky so skúšobnou dobou s probačným dohľadom na 4 roky, a protitoxikomanické ústavné ochranné liečenie. Skúšobná doba podmieneného odkladu výkonu trestu plynie od 12.07.2016 do 11.07.2020. Ochranné liečenie bolo ukončené 18.05.2017, uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 5Nt/36/2017.

Podľa správy probačného a mediačného úradníka Okresného súdu Partizánske sp. zn. Pr/27/2016 z 31.05.2019 sa obžalovaný riadne podroboval dohľadu od 12.09.2016 do 01.12.2017, celkovo absolvoval 6 stretnutí, na ďalšie stretnutie na 22.03.2018 sa už nedostavil a ďalej probácie nepodroboval, nebolo ho možné kontaktovať telefonicky. Dňa 19.10.2018 sa dostavila na predvolanie matka obžalovaného, ktorá uviedla, že syn robí doma problémy, vedie záhaľčivý život a nikde nepracuje. Počas obdobia, kedy sa na probáciu dostavoval boli testy na prítomnosť návykových látok negatívne.

Podľa rukou písaného nedatovaného listu, ktorý predložil obžalovaný súdu ako korešpondenciu od matky, matka obžalovanému píše, že by ho domov nepustila, lebo bol opitý. Uvádza, že mu nemá dávať peniaze za dedičstvo lebo živí, a šatí. Volala políciu, keď bol na chodbe, nevedela, že (podľa kontextu) balkón je súčasťou bytu. Chcela ho len vykázať z bytu, nechcela aby ho zatvorili. Uviedla, že "mama hotel" už skončil, ale príjme ho keď príde na návštevu na sviatky. Nemá sa právo dobíjať do bytu, keď zamkne a nepustí ho tam.

Prokurátor navrhol obžalovaného uznať vinným na podklade obžaloby, uložiť mu nepodmienečný trest v sadzbe za použitia § 38 ods. 5 Tr. zák. Obhajca navrhol obžalovaného oslobodiť z dôvodu, že obžalovaný svojím konaním nenaplnil zákonné znaky žalovaného trestného činu, pričom poškodená ani nemá záujem na jeho odsúdení.

Na základe vykonaného dokazovania hodnotiac dôkazy jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti súd považuje za preukázaný skutkový stav ako v skutkovej vete rozsudku. Tú podľa výsledku dokazovania upravil, pokiaľ ide o skutkový dej súd prisvedčil výpovede poškodenej a svedka H. tam, kde sa výpovede v iba niekoľkých odlišnostiach (či poškodený vyzývala na odchod obžalovaného a či ich mohol počuť) líšili od inak zhodných tvrdení s obžalovaným. Dôvody súd uvádza nižšie.

Zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 3, ods. 4 Tr. zák. sa dopustí ten, kto neoprávnene vnikol do obydlia iného a neoprávnene tam zotrval a čin spáchal prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu a čin spáchal voči chránenej osobe - blízkej osobe - svojej matke a osobe vyššieho veku.

Trestný čin je spáchaný v obydlí podľa § 122 ods. 5 Tr. zák. , ak je spáchaný v dome alebo byte iného alebo iných priestoroch slúžiacich na bývanie vrátane priestorov a pozemkov k nim patriacich, ak sú ako súčasť obydlia uzavreté.

Je zrejmé, že aj balkón je súčasťou obydlia, hoci nie je obytnou miestnosťou. Je tiež spolu s obytnými miestnosťami ako súčasť obydlia uzavretý. Uzavretím sa nemá na mysl len uzamknutie, ale tiež napríklad vytvorenie prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu. Tou môžu byť dvere, plot, zábradlie balkóna, výškový rozdiel majúci povahu prekážky a pod.. Je zrejmé, že balkón neslúži svojím účelom k vstupu do bytu z miesta mimo bytový dom, a hoci zábradlie je prioritne zabezpečovacie opatrenie pred pádom z neho, pokiaľ by išlo o balkón priamo na úrovni terénu alebo nie výrazne nad terénom (ako v tomto prípade) aj zabezpečovacie opatrenie na zabránenie vstupu naň. Obžalovaný nemal vlastnícke právo ani právo nájmu bytu, nemal právo užívania bytu vyplývajúci z členstva v bytovom družstve. Pokiaľ sa zdržiaval v bytovom dome, ktorý pozostával z bytov zotrval tam bez právneho dôvodu. Prekonal prekážku (výškový rozdiel, zábradlie), aby sa na balkón dostal. Poškodená

je matkou obžalovaného, teda osobou blízkou a vzhľadom k jej veku osobou vyššieho veku podľa definície Trestného zákona. Obžalovaný bol už deň vopred uzrozumený s tým, že poškodená zmenila svoj názor a nesúhlasí s tým, aby ňou ďalej byť užíval. Dôvodom bola hádka, dožadovanie sa kompenzácie za zrieknutie sa dedičského podielu, požitie alkoholu obžalovaným, vedenie záhaľčivého života obžalovaným. Obžalovaný dňa 01.03.2019 opustil domácnosť poškodenej a od tohto času, bez ohľadu na to, či by bol niekto v čase vniknutia na balkón v domácnosti, či búchanie obžalovaného niekto počul, či obžalovaný mohol počuť výzvy na opustenie bytu, naplňal znaky skutkovej podstaty žalovaného činu. Obžalovaný zrejme neakceptuje skutočnosť, že pre naplnenie znakov danej skutkovej podstaty nemusí byť bezprostredne pri skutku opakovane vyzývaný byť, v ktorom sa nachádza neoprávnené opustiť, taká podmienka nie je uvedená v znakoch skutkovej podstaty daného zločinu.

Súdu je zrejme aj z postoja obžalovaného, že tento nedokáže akceptovať, že sa môže dopúšťať žalovaného trestného činu tým, že vstúpi a zdržiava sa na balkóne bytu. Súd je toho názoru, že poškodená nemusela počítať s tým, že obžalovaný aj tým, že sa zdržiava na balkóne bez jej súhlasu môže sa dopúšťať žalovaného zločinu takej závažnosti. Vyjadrenia poškodenej na hlavnom pojednávaní o tom, že jej neprekážalo, že je obžalovaný na balkóne sa však nejavia byť vierohodné, pretože táto v podstate od počiatku tvrdí, že si obžalovaného v byte nepriala, zasiahla tak, že volala hliadku polície práve preto, že obžalovaný sa pokúšal do bytu dostať, pretože mala záujem na tom, aby mal uložený zákaz vstupu do nehnuteľnosti. Tu je potrebné uviesť, že takýto zákaz možno uložiť len tomu, kto má právny dôvod užívania nehnuteľnosti, z vyjadrenia poškodenej vyplynulo, že obžalovaný takého právo založené len na jej vôli, nie formálnej zmluve, už deň nemal. Pokiaľ by poškodenej neprekážalo, že obžalovaný sa na balkóne nachádza, tak nie je zrejme, prečo trvala na vyvedení obžalovaného z bytu, mohla políciu po jej príchode len informovať, že obžalovaný bol len na balkóne a jej to nijako neprekáža, ak tam zotrvá. Závažnosti konania obžalovaného priťažuje to, že si musel byť vedomý vôle matky, dokonca aj večer dňa 01.03.2019 táto zotrvala vo svojom postoji, keď obžalovanému umožnila len vziať si jeho veci z balkóna a tento musel obydlie opustiť, čo aj dobrovoľne spravil. Na druhý deň ráno nemal žiaden dôvod očakávať zmenu v názore matky, naopak muselo mu byť zrejme, že pokiaľ príde pod vplyvom alkoholu, matka ho domov nepustí. Súd je aj toho názoru, že pokiaľ bolo do bytu počuť hovor obžalovaného so susedom hoci nie jeho obsah, muselo byť počuť aj slová obžalovaného adresované matke, aj slová matky jemu spoza dverí. Znalec v znaleckom posudku uviedol, že obžalovaný bol napriek požitému alkoholu schopný rozpoznať protiprávnosť konania a toto ovládať. Hoci súd pripúšťa, že obžalovaný mohol chápať balkón nie ako súčasť bytu, ale akúsi verandu rovnako ako chodbu pred bytom, pretože aj tadiaľ pravidelne do bytu chodil, či pre pokazený zvonček búchaval na dvere, aby ho pustili dnu, muselo mu byť zrejme, že sa dostal do časti obydlija, ktorá je určená užívaniu výlučne osobe, ktorá má právny dôvod byť užívať, a ktorá trvá na tom, aby sa do bytu nevracal. Preto súd má za to že naplnil svojím konaním zákonné znaky žalovaného trestného činu, a pretože čin spáchal prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu a čin spáchal voči chránenej osobe - blízkej osobe - svojej matke a osobe vyššieho veku, aj jeho kvalifikovanej skutkovej podstaty. Súd má za to, že z hľadiska zavinenia v tomto prípade aj do príchodu polície ide o úmysel priamy, pretože vedel, že spôsobom uvedeným v skutkovej vete žalovaného trestného činu môže porušiť záujem na ochrane domovej slobody, pretože mu muselo byť zrejme, že balkón nie je verejne prístupná neuzavretá časť nehnuteľnosti, ale priestor uzavretý a určený na užívanie oprávneným osobám, a nemá právo užívania obydlija, pričom poškodená vyslovene nesúhlasí aby v ňom zotrval, a chcel na balkóne zotrvať, ba snažil sa vstúpiť do bytu. Po príchode polície a potom, čo bol vyzvaný aby odišiel, čo sám uviedol, no výzvu polície nerešpektoval, ide tiež o úmysel priamy, pretože už vyslovene prejavil vôľu na mieste aj tak zotrvať. Obžalovaný porušil záujem na ochrane domovej slobody.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zák., pričom prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj na možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať najmä prevýchovný účinok.

Súd pri ukladaní trestu aplikoval § 38 ods. 5 Tr. zák. pretože obžalovaný sa dopustil rovnorodej recidívy, opakovane spáchal ten istý zločin, ako pre ktorý bol odsúdený vo veci Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/42/2016-189 z 11.07.2016, rovnako v súvislosti s obydliím matky. Súd neprihliadol ani k jednej poľahčujúcej okolnosti, obžalovaný ku spáchaniu trestného činu nepriznal, pričom aj ľútosť, ktorú vyjadril nebolo možné spojiť s tým, že by ľutoval spáchanie trestnej činnosti, len že sklamal matku: na druhej strane však matku v podstate vinil za to, že jej snaha pomôcť mu, alebo dosiahnuť to, aby bol v danom

čase vyvedený z bytu opäť raz dopadla jeho trestným stíhaním. Takto súd vychádzal z trestnej sadzby 5 rokov a 6 mesiacov až 8 rokov odňatia slobody.

Súd dospel k záveru, že trest v takejto sadzbe by bol z hľadiska okolností prípadu a pomerov páchatel'a neprimerane prísny, preto súd uložil trest mimoriadne znížený podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. To z nasledovných dôvodov: 1. Už vyššie súd rozoberal mimoriadnu okolnosť a to, že obžalovaný páchal skutok vtedy, keď sa zdržiaval na balkóne bytu. Takýmto spôsobom sa neraz do bytu dostal, neraz klopaním na balkón sa snažil, aby ho domáci počuli a otvorili mu. Je zrejmé, že miera závažnosti trestného činu nie je taká výrazná, akoby sa dostal priamo do bytu - obytných miestností a tam zotrval. 2. Hoci prekonanie prekážky ako aj spáchanie trestného činu na chránenej osobe, je znakom prísnejšej kvalifikovanej skutkovej podstaty daného trestného činu, obžalovaný takýmto spôsobom do bytu oprávnene do istého času chodieval. Je tiež zrejmé, že v byte obžalovaný 37 rokov so súhlasom matky býval a jeho matka v súčasnosti na viac ani osobne nemá záujem na jeho potrestaní okrem uloženia ochranného liečenia. Potenciálne páchanie daného trestného činu obžalovaným prichádza do úvahy len voči obydlíu vlastnej matky, teda osoby ktorá na rozdiel od cudzej osoby (kde by išlo o miernejšiu právnu kvalifikáciu) vníma paradoxne zásah do jej práv miernejšie, akoby sa dalo predpokladať, keby obžalovaný vnikol a zotrval na balkóne bytu úplne cudzej osoby. 3. Obžalovanému súd uložil ochranné liečenie, pričom viac ako samotná dĺžka trestu inak dosahujúceho najmenej 5 rokov a 6 mesiacov, by na naplnenie účelu sankcie malo vplývať uložené ochranné opatrenie - ochranné liečenie. Pretože práve neschopnosť osamostatniť sa, nadobudnúť a udržať si na tento účel peňažné prostriedky, ale naopak ich spotrebovať napriek živeniu matkou len pre seba a aj na metamfetamín v dôsledku jeho závislosti, či požívanie alkoholu, napokon viedlo aj k spáchaníu skutku obžalovaným.

Nemožno však zľahčovať závažnosť trestného činu, ktorá sa odzrkadľuje aj v trestnej sadzbe uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona aj to, že obžalovaný sa v podstate nepoučil po predchádzajúcom odsúdení, spáchal trestný čin v skúšobnej dobe, a tiež neplnil riadne ani podmienky probačného dohľadu. Súd tak uložil obžalovanému trest nepodmienečný vo výmere 3 roky, akoby inak bez aplikácie § 38 ods. 5 Tr. zák. na dolnej hranici trestnej sadzby pre daný zločin v osobitnej časti Trestného zákona, ktorý trest považuje z vyššie uvedených dôvodov za primeraný a spravodlivý.

Pretože obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin, zaradil ho na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Vzhľadom k záverom znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia odvetvie psychiatria súd obžalovanému uložil popri treste podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. aj ochranné opatrenie a to, ambulantné ochranné protitoxikomanické liečenie.

O náhrade škody súd nerozhodoval, pretože náhrada škody poškodenou nebola uplatnená.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.